

Δημήτρης Γιαννέλος

Σπούδασε μουσική (βυζαντινή και ευρωπαϊκή) στην Αθήνα. Στο Παρίσι όπου έζησε 25 χρόνια και εργάστηκε, έκανε όλες τις πανεπιστημιακές του σπουδές στη μουσική. Απέκτησε το διδακτορικό του στην Εθνομουσικολογία (1987) με βαθμό άριστα στο Πανεπιστήμιο της Nanterre (Paris X), με θέμα "Βυζαντινή Μουσική : προφορική και γραπτή παράδοση, 19^{ος}-20^{ος} αιώνας". Παράλληλα σπούδασε πληροφορική στο Πανεπιστήμιο Paris VIII (1977-79), ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση με τον συνθέτη Julien Falk (1978-80), φωνητική τεχνική τροπικής (modal) εκφώνησης βασισμένης στο άσμα των αρμονικών με τον Iégor Reznikoff (1984-85), ταμπουρά και θαμπούρα με τον Talip Ozkan (1982-84) και μουσική Σούφι (θεωρία και ούτι) με την ομάδα Mevlana του Kudsi Erguner(1987). Έχει κάνει επιτόπια έρευνα σε διάφορες περιοχές στην Ελλάδα (1975-85) και στην κάτω Ιταλία (2001). Συνεργάστηκε ως ερευνητής (1987-90) στο Εθνικό Κέντρο Ερευνών τής Γαλλίας (CNRS) σε δικό του πρόγραμμα για την αυτοματοποίηση της έρευνας στη βυζαντινή μουσικολογία. Από το 1986 συμμετέχει με ανακοινώσεις σε διάφορα διεθνή συνέδρια στη Γαλλία και στην Ελλάδα και έχει εκδώσει δύο βιβλία στον τομέα της βυζαντινής μουσικολογίας. Έχει διδάξει εννέα χρόνια στο Πανεπιστήμιο Paris IV - ISHA (Σορβόνη) και από το 1999 διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο όπου έχει επίσης διευθύνει δύο διδακτορικές διατριβές στη βυζαντινή μουσική και επιβλέπει άλλες έξι. Είναι μέλος ελληνικών και ξένων ερευνητικών ομάδων και τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επικεντρώνονται στην εθνομουσικολογική προσέγγιση ζητημάτων θεωρίας και πράξης τής βυζαντινής μουσικής από τον 19^ο αιώνα και μετά.